

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

dem; de vil i hvert fald afvente en gunstig lejlighed, hvor der måske kan blive tale om en byttehandel.

Lovforslaget vil — hvis det ophøjes til lov — betyde en tiltrængt forbedring af jordemødrenes kår, men det vil også betyde øgede udgifter for kommunerne, så det er kun rimeligt, at der ydes en vis refusion fra statens side. Det foreslås nu, at staten skal yde en refusion på $\frac{1}{4}$ af udgifterne, men da amterne kun kan udskrive skat på fast ejendom, mener vi, at $\frac{1}{4}$ er for lidt; en refusion af halvdelen ville vist være mere rimelig. Men der er jo mange enkeltheder, vi må se nærmere på i udvalget.

Hvis man, da man for få år siden ansatte sundhedsplejersker, havde spurgt: Hvad tjener en jordemoder? — og man så havde fastsat lønnen i forhold dertil, havde det ikke forbavset mig. Nu går man den modsatte vej og går ud fra det nye, nemlig sundhedsplejerskerne, og derefter fastsætter man lønnen for en gerning, der er alt andet end ny. Men hvorom alting er, så er det måske mere vanskeligt i økonomisk henseende at sidestille jordemoderen med højt betrodde sygeplejersker, der som oftest bor på hospitalet. En sundhedsplejerske kan selv tilrettelægge sin arbejdsdag og har sin fritid, sin weekend ubeskåret, medens en jordemoder må være rede, enten det er nat eller dag. Af disse to gerninger ville jeg uden at forklejne sundhedsplejerskernes alligevel anse jordemødrenes for mest betydningsfuld.

Der sikres nu en passende løn dels gennem den procentdel, som er embedsindtægt, dels gennem den private indtægt ved de kalkulerede hundrede fødsler; svigter den sidste indtægt i nogen grad, har man jo de særlige tillæg at falde tilbage på. Samtidig hindrer loven, at det økonomiske grundlag rokkes derved, at en pensioneret distriktsjordemoder giver sig til at drive privat praksis i samme område.

Efter dette lovforslag skulle en distriktsjordemoder nogenlunde kunne regne sin løn ud; så kan man diskutere, om den ligger lige akkurat, hvor den bør ligge. Forhåbentlig er jordemødrenes organisation tilfreds med de nye lønsatser, jeg ved det ikke. Ser vi på pensionsordningen, betyder den jo en forhøjelse på 100 pct. for forsørgere og 75 pct. for ikke-forsørgere. Distriktsjordemødrene bliver tjenestemænd med de rettigheder, som følger heraf, bl. a. pensionsretten.

Overgangsbestemmelsen for de ældre

jordemødre er meget lempelig. Disse jordemødre har heller ikke haft det altfor godt. Ofte har de måttet nøjes med en lille sinke til hjælp i huset, fordi de ikke havde råd til at lønne et mere forstandigt menneske.

Denne økonomiske højnelse af standen vil sikkert blive hilst med glæde af alle kvinder, også i mit parti. De stadig større krav til uddannelse og ansvar må også mødes med en større anerkendelse i form af mere tryghed i arbejdet, mere tryghed under sygdom og i alderdommen.

I udvalget må vi se på de mange enkeltspørgsmål, der kan dukke op. Til slut skal jeg på mit partis vegne udtale, at vi gerne vil medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*):

Ærede ordførere, der har været så venlige at takke mig for dette lovforslag, bør hjælpe mig med at adressere takken derhen, hvor den egentlig skal sendes, nemlig til det underudvalg indenfor udvalget vedrørende fødselshjælp, som har udarbejdet lovforslaget. Udvalget har som grundlag for disse to forslag foretaget meget indgående og dybtgående undersøgelser af de problemer, der knytter sig til jordemoderens stilling i vor tid. Udvalgets betænkning, der foreløbig kun foreligger i duplikeret tilstand som en diger bog, har vi i så mange eksemplarer, at medlemmerne af det kommende udvalg alle vil kunne få et eksemplar. Betænkningen er samtidig gået i trykken, sådan at alle tingets medlemmer — det tror jeg i alt fald —, inden vi afleverer det færdige resultat her fra tinget, vil have haft lejlighed til at stifte bekendtskab med den. Det er muligt, at jeg skulle have afventet det tidspunkt, da betænkningen var færdigtrykt, og først da have fremsat lovforslaget. Det er sådan en overvejelse, som en minister ofte må foretage. Det ærede medlem hr. Dose var så venlig at takke mig for den fart, hvormed lovforslagene var fremsat. Jeg havde måttet undvære denne tak, som jeg sætter megen pris på, hvis jeg skulle have afventet det tidspunkt, da betænkningen var trykt og omdelt.

Jeg vil i det hele taget sige, at det for en minister ofte er et stort spørgsmål, hvorvidt en sag skal forceres frem eller ej, og hvor mange han skal spørge. Det ærede medlem hr. Dose mente, at jeg burde have forhandlet med amtsrådsforeningen, købstadsforeningen og Københavns kommune om det lønproblem, som lovforslaget om distriktsjordemødre indeholder. Hertil vil jeg gerne svare følgende. Med Københavns kommune